

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 83/2011 nav spēkā tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, jo neviena kompetenta iestāde nav pieņēmusi lēmumu, kā tas prasīts Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4. punktā.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 83/2011 nav spēkā tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, jo Padome nav veikusi nekādu pārskatīšanu (atjaunināšanu), kā tas ir prasīts Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 6. punktā. Prasītājs apgalvo, ka, tā kā tas savu mērķu sasniegšanai vairs neizmanto militārus līdzekļus un Šrilankā vairs aktīvi nedarbojas, šādas pārskatīšanas rezultātā būtu izdarīts secinājums, ka prasītājs ir jāsvīturo no saraksta.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 83/2011 nav spēkā tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, jo šajā regulā nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu, tādējādi pārkāpjot LESD 296. pantu.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 83/2011 nav spēkā tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, jo ar šo regulu ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 31. janvāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 83/2011, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 610/2010 (OV L 28, 14. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Regula (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējā nostāja par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV L 344, 93. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 11. aprīlī — Timab Industries un CFPR/Komisija

(Lieta T-211/11)

(2011/C 179/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Timab Industries* (Dinard, Francija) un *Cie financière et de participations Roullier* (CFPR) (Saint-Malo, Francija) (pārstāvis — N. Lenoir, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt lēmumu,

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2011. gada 1. februāra lēmumu par atteikumu piekļūt noteiktiem Komisijas dokumentiem saistībā ar LESD 101. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. panta piemērošanas procedūru par aizliegtu vienošanos Eiropas dzīvnieku pārtikas fosfātu tirgū (lieta COMP/38.866).

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1) Pirmais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar Regulas Nr. 1049/2011 ⁽¹⁾ 4. panta 3. punkta otro daļu, jo pieprasītie dokumenti esot nevis atzinumi, bet lēmumi, attiecībā uz kuriem nav pierādīts, ka to paziņošana var būtiski apdraudēt lēmuma pieņemšanas procedūru.

2) Otrais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar Regulas Nr. 1049/2011 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, jo pieprasītajos dokumentos neesot ietverti nekādi komerciāli jutīgi dati, kas liegta kaut vai to daļēju paziņošana.

3) Trešais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar Regulas Nr. 1049/2011 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, jo Komisija ir atsaukusies uz traucējumu pārbaudes, izmeklēšanas un audita darbībām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 11. aprīlī — ClientEarth un PAN Europe/EFSA

(Lieta T-214/11)

(2011/C 179/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *ClientEarth* (Londona, Apvienotā Karaliste) un *Pesticides Action Network Europe* (PAN Europe) (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — P. Kirch, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA)

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem;
- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulu (EK) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾;
- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulu (EK) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾;
- atcelt atteikuma vēstuli, ar kuru atbildētāja liedza iespēju iepazīties ar pieprasījumiem dokumentiem un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus, tostarp jebkuru lietā iestājušos personu tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas ar savu prasības pieteikumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, lūdz atcelt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes vēstuli, ar kuru tika noraidīts to pieteikums par piekļuvi dokumentam, tādējādi liedzot iespēju iepazīties ar vidējā posma projektiem un EFSA Pesticīdu koordinācijas komitejas (PSC) un Augu aizsardzības līdzekļu un šo līdzekļu atlieku grupas (PPR) zinātniskajiem ieteikumiem Vadlīnijām par pieejamo zinātniski recenzēto publikāciju iesniegšanu pesticīdu aktīvo vielu apstiprinājumam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 ⁽³⁾.

Pamatojot savu prasību, prasītājas izvirza četrus pamatus.

- 1) Saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. panta 2. punkts, jo paredzētajā termiņā nav sniegta atbilde uz prasītāju atkārtoto pieteikumu un nav detalizēti izklāstīti šādas rīcības iemesli.
- 2) Saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Orhūsas Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem 4. panta 1., 2., 3. un 4. punkts, jo prasītājām nav ļauts iepazīties ar pieprasījumiem projektiem un zinātniskajiem ieteikumiem par EFSA vadlīnijām. Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts arī Regulas (EK) Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts, jo Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi nav interpretēti šauri.
- 3) Saistībā ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrā daļa, jo nav pierādīts, ka iepazīšanās ar pieprasījumiem dokumentiem nopietnu kaitētu EFSA

iekšējo lēmumu pieņemšanai, īpaši tad, kad lēmums ir pieņemts.

- 4) Saistībā ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrā daļa, jo nav izvērtēts, vai iepazīšanās ar dokumentu ir saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm, un nav detalizēti pamatoti šāda atteikuma iemesli.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un strukturām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 21. aprīlī — Dagher/Padome

(Lieta T-218/11)

(2011/C 179/33)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Habib Roland Dagher (Abidjan, Kotdivuāra) (pārstāvji — J.Y. Dupeux un F. Dressen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2011. gada 31. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 85/2001 tiktāl, ciktāl šis akts attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumu 2001/71/KĀDP tiktāl, ciktāl šis akts attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei izmaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību EUR 40 000 apmērā par prasītājam radušos morālo un citu kaitējumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kas sastāv no trīs daļām un kas attiecas uz būtisku formas prasību pārkāpumu.